

moliſe kuſinga iſſand! ſe olleks pöräſe tö kui affal-
ſin teile wallet tunniſtama, miſ mõne päwa pärraſt-
awwalikkus tõuſeks ja mind ukta ſadaſ!“ Kuſin-
gaſ uſkuſ teſa ſõna ja andiſ kõiſ waſnad ſüüd for-
raga andeks. Reinowadderi rõem oli oſſata et ni
õlpsal kombel ellokittikult ja waenlaſte käeſt ärra-
peaſiſ. — „Kõrge kuſingas, armoline iſſand!“ üt-
les Reinowadder: „Suſmal ſago teile ning teie au-
wäärt abbikaſale ükſkord tullemas ilmas kätte taſ-
ſoma, miſ teie miſno waefeſe ſin armo näitate;
teie elduſt mälleſtades tahhan ello oſſani teie waſto
tänoſik olla. Ei olle kuſkil Ma-ilmas üht ellawad
loomä, kellele ma kallit warrandufi ni hä meelega
ſowin kui teile. Sure armo eeſt, miſ mulle praego
ollete näitanud, ſingin teile Kallewi-poea kalli war-
randuſe pärrandufeſeks. Kuſ warra ſeiſab tahhan
teile töt möda tunniſtada. — Wõttem ſiis kuulda
ja pangem kohta häſti tähhele! Ommiko pool
Lätti maal on ükſ ſuut liwane nõm, keſkel nõmme
ſeiſab pakſ kaddaka pöeſas, miſ rahwas Narrika
pöeſaks kutsub, — piddage niſe meeles. Pöeſa
liggimail on ükſ allikaſ, miſ Tõlparro allikaſ
niſmetakſe; need kohhad on liggiſtikko. Niſmetud
paila ei lähhe aasäta oſſal ei mees egga naine;
ſurispä-ful ja nahkiir ellawad ſeal ükſi. Senna
matſin Kallewi-poea warrandufe mahha. — Nar-
rika pöeſaſt ja Tõlparro allikaſt, neid kaht niſe
teie ei tohi unnuſtada. Minge abbikaſaga ſeltſiſ

iſſe ſenna, teil ei olle ni uſtawaid ſullaſid kelle
ooleks aſjataalluſe wõikſite jätta; parrem on kui
iſſe ſenna lähhele, ſeſt warrandus on wägga ſuut.
Kui Tõlparro allikaſt möda ſate, ſiis näte kohhe
kaſk lähhara ladwaga männi puud, ſedda miſ lig-
gemal kaewo pool ſeiſab pange tähhele, et teie ei
ekſi. Minge ſiis, armoline kuſingas, oſſekohhe ſelle
effimeſe männi peale, männi põhja pool juurde al,
piſſut ommikut waſto, maggab liwa ſeſ ennemuiſ-
tene Kallewi-poea warrandus. Aſſage ſeal ka-
wama; teie leiäte effiteks juurde al ſamblaid, kui
ſamblaid nattoke kõrwale lükkate pudub rikkaſ warra
kohhe teil ſilma: paatrid, riſtid, waſnad taalrid ja
rublatükid, kuld preſid, ſõlled, ſõrmuſſed ja muud
keſkad ehte aſjad. Nattoke ſüggawamas augo põh-
jaſ ſeiſab wimaks weel Kallewi-poea kuſinglik au-
kroon, miſ Reſſikap praego kannaks, kui nende
kurri nõu olleks ſigginend. Muid illo-aſju ja kallid
ſiwuſi miſ teie kulla ning õbbeda kõrwas pikkemalt
weel leiäte, ei jõua ma illeſtunniſtada; egga tehta
ka meie päwail enam niſugguſi aſju, ehk kui neid
tehtaks, keddagi ei olleks, keſ oſta jõuaks! Kui
teie, armoline kuſingas, kõiſ ſedda kallit warrandufi
õma ſilma eeſ näte, ſiis mõtlete lahkel miſno peale.
Oh Reinowadder, õiglane rebbane! kelle käppad
kallit warra ſambla ſiſe liwa alla mattiſ, ſago
ſiſno kääſi häſti käima, kuſ ſa ial ſeiſab ehk ligud! —
mõtleb teie kuſinglik ſüdda.“ —